

1. svätodušná – 9.6.2019

Nevlastníš Ho

Drahé slávnostné zhromaždenie!

Tri veľké kresťanské sviatky postupne strácajú svoju silu, hoci práve naopak ju svojim zameraním získavajú. Najobľúbenejšie sú **Vianoce** s malým Ježiškom, ktorý v nás vyvoláva dojem miloty, ale zároveň menejcennosti a pocitu, že Ho môžeme vlastniť či manipulovať. Už menej sú obľúbené **Veľkonočné sviatky**, pretože tam sa hovorí so smrťou a akosi zázračnom Ježišovom vzkriesení a to mnohým nevoní, pretože nechcú Boha, ktorý od nich vyžaduje vieru. A najmenej obľúbené a zväčša aj nepochopené sviatky sú **Turíce**, pretože si málo uvedomujeme prínos a dôležitosť Ducha svätého v našom živote.

Všetky tri slávnosti sú dôležité, pretože vyjadrujú činnosť Trojice a prinášajú kus svojho príbehu do celosvetového diania a do dejín spásy. Ale načo by sa Kristus narodil, ak by sa nebol obetoval na kríži a nepriniesol nám nádej večného života? A načo by bol Kristus zomrel a vstal z mŕtvych, keby sme to my nemohli prijať, pretože rozumom sa Vianoce a veľká noc nedajú pochopiť? Práca Ducha svätého je veľmi dôležitá, pretože je to On, kto nás učí o Ježišovi, pripomína nám to podstatné, učí nás modliť sa a prihovára sa za nás, ak na to nemáme silu, inšpiruje nás a pomáha uplatňovať dary, ktoré sme dostali od Pána Ježiša Krista.

Niekedy Ho však nevnímame a málo o ňom uvažujeme práve preto, lebo nevieme, čo robí a aj preto, lebo Mu nedávame dostatočný priestor. Lebo s Pánom Bohom je to tak: nie my vlastnime Jeho, ale On vlastní nás. Prv ako budeme o tom hovoriť na základe evanjeliového textu, takto sa pomodlime:

Duchu svätý, zostúp na nás v túto chvíľu, aby sme slovo nášho Boha počúvali s otvorenými ušami aj srdcom. Pomôž nám, aby sme ním menení uctievali svojim životom nášho Pána. Daj nám vieru, že sme milované Božie deti a že raz z milosti Ježiša Krista pôjdeme do večného života v Božom kráľovstve. Buď so svojou prítomnosťou blízky v každom čase v živote každého z nás a daj, aby sme sa za evanjelium Ježiša Krista nehanbili, ale smelo Ho vyznávali. Požehnaj nás, osviet' a veď bližšie ku Kristovi teraz i naveky.

Ján 14:15-16 „Ak ma milujete, zachovávajúte moje prikázanie. A ja budem prosiť Otca a dá vám iného Radcu, aby bol s vami až naveky“.

V súvislosti s pôsobením Ducha svätého v nás vnímame niektoré nepravdy.

1. Duch svätý za nás urobí všetko. Akosi sme zleniveli a aj v živote očakávame, že niekto druhý všetko urobí. Sme málo aktívni, sme v pozícii čakajúcich. To sa dostalo aj do duchovného života. *Myslíme si, že tým, že*

máme Ducha Božieho sme zbavení všetkej zodpovednosti. On všetko urobí za nás. Ale vidíme, že je to blud. Pán Ježiš totiž hovorí najprv o nás: „ak ma milujete, zachovávajte moje prikázania“. To je naša úloha, v ktorej nám Duch svätý môže pomôcť, ale našu lásku a naše skutky nemôže nahradiť svojou činnosťou. Ak by na nás nebola kladená žiadna zodpovednosť za život, ak by Pán Boh nedával kus práce aj na nás, potom by nám nemohol nič vyčítať a nijaký hriech by neplatil. Lenže my nie sme stroje, ktoré Hospodin naprogramoval. Sme ľudia so slobodnou vôľou robiť či nerobiť to, čo Pán od nás vyžaduje.

Je čas pochopiť, že Duch svätý nám len pomáha v živote viery a lásky, ale nekoná namiesto nás. Máme svoj diel zodpovednosti a to je láska a poslušnosť voči Pánovi. Je len na nás do akej miery sme pripravení milovať a poslúchať nášho Boha. **Máme vykonať, čo je v našich silách a zvyšok môžeme pokojne nechať na Duchu svätom.**

2. Duch svätý sa riadi našou vierou a náladou. Keď máme dobrú náladu, tak je Duch Boží pri nás, keď je naša viera malá, tak odchádza. ***Máme dojem, že Pán Boh je rovnako náladový ako my, že strieda prístup k nám presne tak, ako ho meníme my, na základe rôznych okolností či pocitov.*** Vidíme však, že je to blud. Pán Ježiš hovorí o Duchu ako o Radcovi, Pomocníkovi, Obrancovi, Utešiteľovi..., ktorého nám vyprosí od Otca, aby „bol s nami naveky“. Vďaka Bohu, že On je rovnaký, Ten istý včera, dnes i naveky. Ba dokonca robí viac práve vtedy, keď my na mnohé nemáme silu či chuť. Napr. keď sa nevládzeme modliť, Duch Boží sa za nás ešte viac prihovára, keď nestačíme na niektoré križe, On nám ich pomáha niesť alebo posielal ľudí, ktorí nám pomôže. Tam, kde my zlyhávame, On sa dokazuje silnejším a aktívnejším. Nie preto, že by snád inokedy nebol, ale keď sa my nesústredíme iba na našu slabosť, môžeme viac vnímať Jeho moc.

Je čas pochopiť, že Duch svätý nie je náladový, premenlivý, ale je stále rovnako pôsobiaci v našom živote. Len občas nám náš výhľad na Neho zakrýva naša nedôvera či pýcha a preto nevidíme Jeho moc, pomoc a podporu, nepočujeme Jeho rady, potešenie či slová nádeje. **Duch Boží sa neriadi tým, ako sa práve cítime alebo ako veríme, s Ním smieme rátať vždy rovnako a naveky.**

Ďalší blud je, že

3. Ducha svätého vlastnime, že Ním môžeme manipulovať. Sme majetníci, tak nás k tomu motivuje hriech. Všetko chceme vlastniť, pochopiť, mať pevne v rukách. Sú však udalosti, veci, ľudia, ktorých si jednoducho nemôžeme privlastniť a „používať“ podľa svojej aktuálnej chuti. Tak je to aj

s Duchom svätým – chceme Ho riadiť, prikazovať Mu, dávať Mu povolenie kedy smie alebo nesmie pôsobiť. Lenže to je len naša bludná predstava. Pán Ježiš opisuje svojho Ducha ako svojbytnú osobnosť, ktorá sa nenecháva vmanipulovať do niečoho, čo On sám nechce. Na inom mieste Písmo hovorí, že je ako vietor – ten si tiež nevieme úplne podmaniť alebo ako oheň, ktorý sa šíri veľkou rýchlosťou a ktorý sa ohraničuje len veľmi ťažko. Duch svätý je ako holubica, ktorá sa nedá len tak chytiť do rúk, pretože je plachá. Iste to nie sú dokonalé obrazy Ducha, ale aspoň trochu môžeme vnímať to, že nie On je našim vlastníctvom, ale že Duch Ježiša Krista nám pripomína, že to my patríme Bohu. Tak je to správne: keby sme my mali vlastniť Ducha, tak by sme Ho obmedzovali svojou ľudskosťou, všetkým, čo k nej patrí, ale ak On vlastní nás, dostávame krídla viery, lásky a nádeje, ktoré prekonávajú všetky naše predstavy, sny a túžby.

Je čas pochopiť, že my Boha nevlastníme. Že On nie je manipulovateľný, že Ho nemôžeme podplatiť alebo oklamať. Boh nie je ako človek, ktorý koná podľa toho, ako sa k nemu iní správajú. Je samostatnou osobnosťou, ktorá potrebuje priestor, aby mohla konať veľké veci. Duch Boží chce skôr vlastniť nás. No nie preto, aby nás obmedzoval, ale práve naopak, aby **sme sa spolu s Ním vznášali na krídlach ako orly, aby sme mohli bežať a neboli unavení, aby sme s Ním mohli chodiť a neboli malátni. Lebo On dáva ustátému silu a rozhojňuje moc bezvládneho.**

Duch svätý je našim neviditeľným Priateľom, s ktorým môžeme rátať za každých okolností. No pozor: **neurobí všetko za nás**, aj my máme kus veľkej zodpovednosti za svoj život, svoje konanie aj spasenie. Duch svätý od nás **neodchádza**, ako to bolo v SZ, že zostupoval na človeka iba vo výnimočných prípadoch, On je v našom srdci stále. No **nie my manipulujeme Ním**, ale On pôsobí v nás, skrze nás a v náš prospech. Ak Mu dovolíme prejaviť sa v našom živote v plnej miere, uvidíme úžasné veci. Kiežby nás aj dnes naplnil svojou prítomnosťou tak, že by sme posilnení a povzbudení, žili na Božiu česť a chválu teraz i naveky. Amen.